

ΔΙΑΚΡΙΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ
Εξετάσεις Ιουλίου 2014

Διδάσκοντες: Χ. Ζαγούρας, Δ. Καββαδίας

Σημείωση: Τα αναφερόμενα γραφήματα βρίσκονται στο τέλος των εκφωνήσεων

1. Να βρεθεί ένα ελάχιστο επικαλύπτον δέντρο του γραφήματος G_1 .

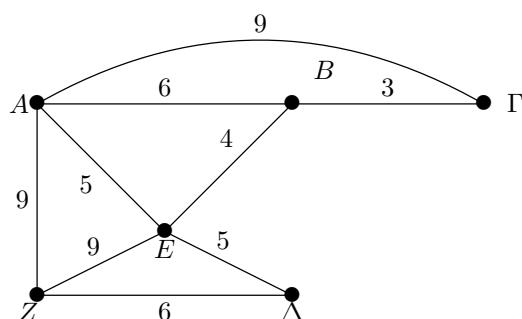
Απάντηση

Για το γράφημα G_1 έχουμε πλήθος κορυφών $\nu = 6$ και πλήθος ακμών $\mu = 10$. Ο Αλγόριθμος Αντίστροφης Διαγραφής εφαρμόζεται και θα σταματήσει μόλις παραμείνουν 5 ακμές στο γράφημα.

Ακμή Μήκος

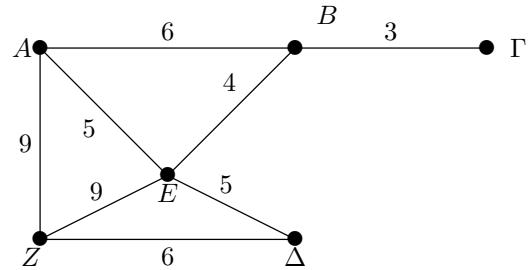
$A\Delta$	11
$A\Gamma$	9
AZ	9
ZE	9
AB	6
$Z\Delta$	6
AE	5
$E\Delta$	5
BE	4
$B\Gamma$	3

Η διαγραφή της ακμής $A\Delta$ δεν επηρεάζει τη συνεκτικότητα του γραφήματος, επομένως μπορεί να διαγραφεί. Προκύπτει επομένως το ακόλουθο γράφημα με 9 ακμές:

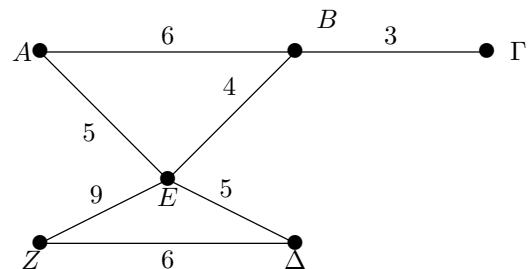

Συνεχίζουμε εξετάζοντας την ακμή $A\Gamma$. Η διαγραφή της ακμής $A\Gamma$ δεν

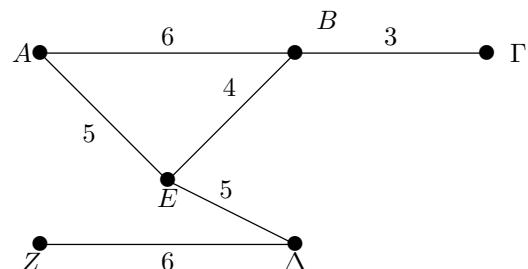
επηρεάζει τη συνεκτικότητα του γραφήματος, επομένως μπορεί να διαγραφεί.
Προκύπτει τώρα το ακόλουθο γράφημα με 8 ακμές:

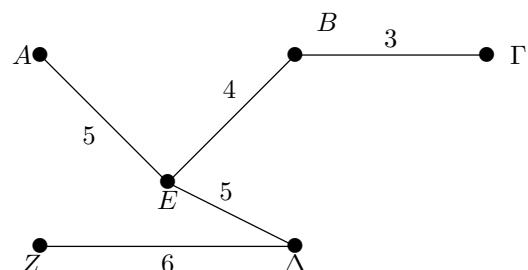
Συνεχίζουμε εξετάζοντας την ακμή AZ . Η διαγραφή της ακμής AZ δεν επηρεάζει τη συνεκτικότητα του γραφήματος, επομένως μπορεί να διαγραφεί.
Προκύπτει τώρα το ακόλουθο γράφημα με 7 ακμές:

Εξετάζουμε τώρα την ακμή ZE , η οποία μπορεί επίσης να διαγραφεί. Προκύπτει τώρα το ακόλουθο γράφημα με 6 ακμές:

Συνεχίζουμε εξετάζοντας την ακμή AB , η διαγραφή της οποίας δεν επηρεάζει τη συνεκτικότητα του γραφήματος. Προκύπτει τώρα το ακόλουθο γράφημα με 5 ακμές:

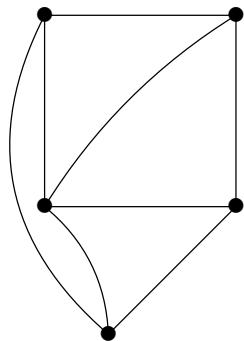

Ο αλγόριθμος σταματά, και το τελικό γράφημα που προέκυψε είναι ελάχιστο επικαλύπτον δέντρο του γραφήματος G_1 με συνολικό μήκος 23.

2. Για το γράφημα G_2 εξετάστε αν (α) είναι επίπεδο, (β) είναι διμερές και (γ) βρείτε τον χρωματικό αριθμό του.

Απάντηση

(α) το γράφημα είναι επίπεδο, και μια επίπεδη αναπαράστασή του είναι

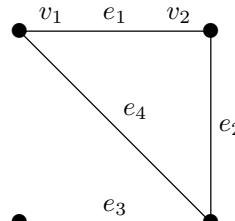
G_2

(β)-(γ) Το γράφημα έχει χρωματικό αριθμό 3, επομένως δεν είναι διμερές.

3. Να βρεθούν οι πίνακες γειτνίασης, αντιστοιχιών, διασυνδέσεων και βαθμών για το γράφημα G_3 .

Απάντηση

Θεωρούμε μια διάταξη των κορυφών και των ακμών του G_3 :

G_3

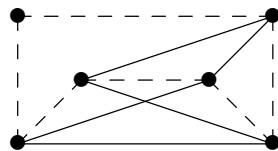
$$\text{Ο πίνακας γειτνίασης είναι } A = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 0 \end{pmatrix}. \text{ Ο πίνακας αντιστοιχιών είναι } B = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

χιών είναι $B = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}$. Ο πίνακας διασυνδέσεων είναι $\Delta = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}$. Ο πίνακας βαθμών είναι $D = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 3 \end{pmatrix}$.

4. Δίνεται το γράφημα G_4 . (α) Είναι γράφημα-Euler; (β) Είναι γράφημα-Hamilton; Αιτιολογήστε.

Απάντηση

- (α) Κάθε κορυφή του γραφήματος έχει άρτιο βαθμό, επομένως είναι γράφημα-Euler.
 (β) Υπάρχει κύκλος (διακεκομένες ακμές) που περιέχει όλες τις κορυφές, επομένως είναι γράφημα-Hamilton

G_4

5. Έστω p_1 και p_2 προτασιακές μεταβλητές. Εξετάστε αν οι παρακάτω δηλώσεις είναι σωστές. Αιτιολογήστε την απάντηση σας.

- Ο προτασιακός τύπος $(p_1 \rightarrow p_2) \rightarrow (\neg p_2 \rightarrow \neg p_1)$ είναι ταυτολογία.
- Ο προτασιακός τύπος $(p_1 \rightarrow p_2) \rightarrow (\neg p_2 \wedge \neg p_1)$ είναι αντίφαση.
- $p_1 \wedge \neg p_1 \models p_2 \wedge \neg p_2$
- $(p_1 \wedge \neg p_1) \rightarrow p_2 \models p_2$

Απάντηση

- Αναζητούμε αποτίμηση που διαψεύδει τον τύπο. Θα πρέπει λοιπόν η υπόθεση $p_1 \rightarrow p_2$ να είναι αληθής και το συμπέρασμα $\neg p_2 \rightarrow \neg p_1$ να είναι ψευδές. Για να συμβαίνει το τελευταίο πρέπει p_2 να είναι ψευδής και p_1 αληθής. Όμως αυτή η αποτίμηση διαψεύδει και την υπόθεση και άρα η συνεπαγωγή είναι αληθής. Άρα δεν υπάρχει αποτίμηση που διαψεύδει τον τύπο, άρα είναι ταυτολογία.

- ii. Πρέπει κάθε αποτίμηση να διαψεύδει τον τύπο. Άρα πρέπει $p_1 \rightarrow p_2$ να είναι αληθής και $\neg p_2 \wedge \neg p_1$ να είναι ψευδής. Όμως αν p_1 και p_2 ψευδή, το συμπέρασμα είναι αληθές και άρα και όλος ο τύπος. Άρα δεν είναι αντίφαση.
  - iii. Ο αριστερά τύπος είναι αντίφαση άρα συνεπάγεται ταυτολογικά οποιονδήποτε τύπο. Η δήλωση ισχύει.
  - iv. Ο αριστερά τύπος είναι ταυτολογία μια και η υπόθεση της συνεπαγωγής είναι αντίφαση. Όμως ο δεξιά μπορεί να διαψευστεί όταν p_2 ψευδής. Άρα η δήλωση δεν ισχύει.
6. Στην πρωτοβάθμια γλώσσα που ορίζεται σε απλά μη κατευθυνόμενα γραφήματα και είναι εφοδιασμένη με ένα διμελές κατηγορηματικό σύμβολο G με «ερμηνεία» $G(x, y)$: οι κορυφές x και y συνδέονται με ακμή», γράψτε τύπο $\varphi(x, y)$ που να δηλώνει “Αν η κορυφή x είναι απομονωμένη, τότε και η κορυφή y είναι απομονωμένη” (απομονωμένη σημαίνει ότι δεν συνδέεται με καμιά άλλη).

Απάντηση

$$\varphi(x, y) = \forall u \neg G(x, u) \rightarrow \forall u \neg G(y, u)$$

7. 30 πρόσκοποι (που θεωρούνται διακεχριμένοι) πρόκειται να κατασκηνώσουν. Με πόσους τρόπους μπορούν να τακτοποιηθούν στις σκηνές αν:
- i. έχουν διαθέσιμες 5 αριθμημένες (διακεχριμένες) σκηνές των 6 ατόμων;
  - ii. έχουν διαθέσιμες 5 πανομοιότυπες (μη διακεχριμένες) σκηνές των 6 ατόμων;
  - iii. έχουν διαθέσιμες 1 σκηνή των 10 ατόμων, 1 σκηνή των 8, 1 σκηνή των 7 και 1 σκηνή των 5 ατόμων;
  - iv. έχουν διαθέσιμες 3 μεγάλες διακεχριμένες σκηνές των 25 ατόμων και στην 1η θα μπουν 10 ή περισσότεροι, στην 2η από 15 έως 20 και στην 3η άρτιος αριθμός; Για το υπο-ερώτημα αυτό οι πρόσκοποι θεωρούνται μη διακεχριμένοι (άρα έχει σημασία μόνο ο αριθμός τους σε κάθε σκηνή) και ζητείται να δώσετε γεννήτρια συνάρτηση και να υποδείξετε τον συντελεστή της δύναμης του x για τον αριθμό των τρόπων που μπορούν να τακτοποιηθούν στις σκηνές. Δεν χρειάζεται να υπολογίσετε τον συντελεστή.

Απάντηση

- i. Πρόκειται για μεταθέσεις 30 αντικειμένων (οι πρόσκοποι) τα οποία χωρίζονται σε ομάδες μη διακεκριμένων αντικειμένων μέσα στην ομάδα (οι πρόσκοποι κάθε σκηνής). Άλλιώς: αν έχουμε από 6 ‘εισητήρια’ με τους αριθμούς 1,2,3,4,5, η τοποθέτηση κάθε πρόσκοπου γίνεται ανάλογα με το εισητήριο που θα του τύχει, στην αντίστοιχη σκηνή. Ο αριθμός των τοποθετήσεων είναι όσες οι συμβολοσειρές με τα σύμβολα 1,2,3,4,5 όπου κάθε ένα χρησιμοποιείται 6 φορές. Ο αριθμός είναι λοιπόν $\frac{30!}{6!^5}$.
- ii. Τώρα οι σκηνές είναι μη διακεκριμένες και άρα οι τρόποι είναι όσοι οι παραπάνω διαιρεμένοι με το $5!$ ώστε να φύγει η διάταξη από τις σκηνές.
Δηλαδή $\frac{30!}{6!^5 5!}$
- iii. Οι σκηνές είναι διακεκριμένες λόγω της διαφορετικής χωρητικότητας τους και άρα όπως και στο (i) οι τρόποι είναι $\frac{30!}{10!8!7!5!}$.
- iv. Εφόσον τώρα μετράει μόνο ο αριθμός των προσκόπων που βρίσκονται σε κάθε σκηνή, η γεννήτρια θα είναι συνήθης και θα είναι:

$$(x^{10} + x^{11} + \cdots + x^{25})(x^{15} + \cdots + x^{20})(1 + x^2 + x^4 + \cdots + x^{24})$$

όπου οι παράγοντες από αριστερά προς τα δεξιά είναι οι απαριθμητές για την 1η, 2η και 3η σκηνή αντίστοιχα. Στο ανάπτυγμα της παράστασης αυτής αναζητούμε τον συντελεστή του x^{30} .

8. Πόσες είναι οι ακέραιες και μη αρνητικές λύσεις της ανίσωσης $x_1 + x_2 + x_3 + x_4 + x_5 < 100$;

Απάντηση

Η δοθείσα ανίσωση μπορεί να μετατραπεί σε εξίσωση με την εισαγωγή μιας ακόμη μη αρνητικής ακέραιας μεταβλητής s . Ζητούμε λοιπόν τον αριθμό των λύσεων της εξίσωσης $x_1 + x_2 + x_3 + x_4 + x_5 + s = 99$ με $x_i \geq 0, i = 1, \dots, 5$ και $s \geq 0$. Είναι εύκολο να διαπιστώσουμε ότι οποιαδήποτε 5-αδα μεταβλητών που ικανοποιεί την ανίσωση αντίστοιχεί σε μία και μόνη 6-αδα μεταβλητών που ικανοποιεί την εξίσωση και το αντίστροφο. Επομένως αρκεί να μετρήσουμε τις λύσεις της εξίσωσης που είναι όσοι οι τρόποι διανομής 99 μη διακεκριμένων σφαιρών σε 6 διακεκριμένες υποδοχές. Ο αριθμός αυτός είναι $\binom{99+6-1}{99} = \binom{104}{99}$.

9. (i) Για την παραχάτω $n \times n$ ορίζουσα D_n γράψτε μία αναδρομική σχέση (θα είναι αναδρομική 2ης τάξης) που συνδέει την τιμή της με τις τιμές οριζουσών μικρότερης τάξης.

$$D_n = \begin{pmatrix} 4 & 2 & 0 & \cdots & 0 & 0 & 0 \\ 2 & 4 & 2 & \cdots & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 4 & \cdots & 0 & 0 & 0 \\ \vdots & \cdots & \vdots & \ddots & \vdots & \cdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 4 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 2 & 4 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 0 & 2 & 4 \end{pmatrix}$$

(ii) Υπολογίστε την τιμή της D_n επιλύοντας με την βοήθεια γεννητριών συναρτήσεων την αναδρομική σχέση που γράψατε στο (i).

Απάντηση

Για διευκόλυνση στις πράξεις βγάζουμε κοινό παράγοντα το 2 από κάθε στήλη της D_n . Επειδή οι στήλες είναι n έχουμε ότι $D_n = 2^n d_n$ όπου d_n η ορίζουσα:

$$d_n = \begin{pmatrix} 2 & 1 & 0 & \cdots & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 2 & 1 & \cdots & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 2 & \cdots & 0 & 0 & 0 \\ \vdots & \cdots & \vdots & \ddots & \vdots & \cdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 1 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 0 & 1 & 2 \end{pmatrix}$$

Αναπτύσσουμε την d_n κατά την 1η στήλη και έχουμε

$$d_n = 2d_{n-1} - \alpha_{n-1}$$

όπου α_{n-1} η $(n-1) \times (n-1)$ ορίζουσα:

$$\alpha_{n-1} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & \cdots & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 2 & 1 & \cdots & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 2 & \cdots & 0 & 0 & 0 \\ \vdots & \cdots & \vdots & \ddots & \vdots & \cdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 1 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 0 & 1 & 2 \end{pmatrix}$$

που εύκολα φαίνεται (με ανάπτυξη κατά την 1η γραμμή) ότι ισούται με την d_{n-2} . Η ζητούμενη αναδρομική σχέση είναι λοιπόν

$$d_n = 2d_{n-1} - d_{n-2}, \text{ για } n \geq 2$$

Έχουμε επίσης $d_1 = 2$ και θέτουμε $d_0 = 1$ ώστε η ακολουθία να αρχίζει από $n = 0$ και να συμφωνεί στην αναδρομική σχέση. Μπορούμε τώρα να πολλαπλασιάσουμε με το 2^n ώστε να βρούμε την αναδρομική σχέση που αφορά την ορίζουσα D_n , όμως είναι ευκολότερο να επιλύσουμε αυτή την αναδρομική σχέση.

Για $n \geq 2$ λοιπόν πολλαπλασιάζουμε με x^n και έχουμε:

$$\sum_{n=2}^{\infty} d_n x^n = 2 \sum_{n=2}^{\infty} d_{n-1} x^n - \sum_{n=2}^{\infty} d_{n-2} x^n$$

Ή αλλιώς

$$\sum_{n=2}^{\infty} d_n x^n = 2x \sum_{n=2}^{\infty} d_{n-1} x^{n-1} - x^2 \sum_{n=2}^{\infty} d_{n-2} x^{n-2}$$

Θέτοντας σαν $\Delta(x) = \sum_{n=0}^{\infty} d_n x^n$, τη γεννήτρια συνάρτηση της ακολουθίας παίρνουμε:

$$\Delta(x) - 2x - 1 = 2x(\Delta(x) - 1) - x^2 \Delta(x)$$

Λύνουμε ως προς $\Delta(x)$ και έχουμε:

$$\Delta(x) = \frac{1}{(1-x)^2}$$

Η ακολουθία που έχει σαν γεννήτρια συνάρτηση την $\Delta(x)$ είναι λοιπόν η $d_n = \binom{2+n-1}{n} = n+1$, $n = 0, 1, 2, \dots$. Επανερχόμενοι στην D_n παίρνουμε τελικά,

$$D_n = 2^n(n+1), \quad n = 0, 1, 2, \dots$$

